

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

21 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Elena Covalenco, Ghenadie Nicolaev, Iurie Diaconu, Vladimir Timofti,

cu participarea translatorului Ȃiiubova-Moraru Elena,

a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de către inculpatul Naclada Ruslan Vasili împotriva sentinței Judecătoriei Fălești din 11 iulie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 noiembrie 2012, în cauza penală privindu-l pe

Naclada Ruslan Vasili, născut la 19 noiembrie 2011, originar și domiciliat în r-lui Fălești, str. C. Stamati 2, ap, 15.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 20 iunie 2012 pînă la 11 iulie 2012 (prima instanță)
2. de la 31 iulie 2012 pînă la 07 noiembrie 2012 (instanța de apel)
3. de la 04 martie 2013 pînă la 30 aprilie 2013 (instanța de recurs)

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul Nicolae Suvac, care a solicitat respingerea recursului.

Avocatul Cebotari Pavel și inculpatul Naclada Ruslan, care au pledat pentru admiterea recursului în sensul declarat.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Fălești din 11 iulie 2012 Naclada Ruslan a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(2) Cod penal, fiindu-i numită pedeapsa la un termen de 8 luni închisoare.

În baza art. art. 85 alin.(1), 90 alin.(10) Cod penal, la pedeapsa aplicată a fost cumulată parțial partea rămasă neexecutată din pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Bălți din 16 august 2011, executarea căreia a fost suspendată condiționat, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă pentru cumul de sentințe sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că, Naclada Ruslan, la 19 noiembrie 2011, intenționat fără scop de înstrăinare, a păstrat la domiciliul său din str. C. Stamati 2, ap.15, or. Fălești, paie de mac uscate în cantitate de 33,63 gr. și 14,84 gr. de marijuana care, conform raportului de constatare tehnico științifică nr.1136 din 23 decembrie 2011, se atribuie la substanțe narcotice și constituie proporții mari, fiind incluse în compartimentul I, pct. 16 și respectiv 7 din Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat Mihail Chipăruș, de inculpat și avocatul Galina Iliușina în numele acestuia.

3.1 - *acuzatorul de stat* a solicitat, casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat în baza art. 217 alin.(2) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă de 8 luni închisoare, iar în baza art. art. 85 alin.(1) 3) 90 alin.(10) Cod penal, parțial să-i fie cumulată partea neexecutată a pedepsei apreciate prin sentința Judecătoriei Bălți din 16 august 2011, cu stabilirea pedepsei definitive 2 ani și 2 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Consideră, că deși instanța de fond corect a ajuns la concluzia, că Naclada Ruslan este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(2) Cod penal, la stabilirea pedepsei nu s-a calculat corect pedeapsa care urma a fi aplicată conform art. art. 85 alin.(1), 90 alin.(10) Cod penal.

3.2 – *inculpatul* și-a exprimat dezacordul în privința sentinței primei instanțe.

3.3 – *avocatul* a solicitat, să fie considerat apelul depus în termen, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în conformitate cu art. 391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală – încetarea procesului penal în privința lui Naclada Ruslan în baza art. 217 alin.(2) Cod penal.

Consideră sentința ilegală, motiv pentru încetarea procesului penal.

În argumentarea apelului s-a invocat că nu a fost dovedit faptul că, anume Naclada Ruslan a comis infracțiunea respectivă, în rezultatul cercetării judecătorești nu au fost lichidate toate dubiile privind săvârșirea infracțiunii de către inculpat, care potrivit alin.(3) art. 8 Cod de procedură penală, urmau a fi interpretate în favoarea inculpatului, în cauză sunt dovezi care indică la posibilitatea comiterii infracțiunii de către o altă persoană.

Tot apărătorul consideră că un șir de probe urmau a fi respinse pe motivul inadmisibilității lor și că există circumstanțe care exclud sau condiționează începutul urmăririi penale și atragerea la răspunderea penală a lui Naclada Ruslan.

Consideră la fel, că procesul-verbal de cercetare la fața locului nu putea fi admis, deoarece conținutul acestuia a fost întocmit cu încălcarea prevederilor art. art. 12,118 alin.(2), 279 Cod de procedură penală, declarațiilor martorilor Stadniciuc I, Guțu A și Bordian V nu a fost dată o

apreciere corespunzătoare, or martorii A. Guțu și Bordeaian V colaboratori de poliție sunt persoane cointeresate pe acest dosar și inculpatul nu a fost asigurat cu translator în cadrul ședinței de judecată.

4. Prin decizia Curții de Apel Bălți din 07 noiembrie 2012, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de inculpat și apărătorul Galina Iliușina în numele acestuia, admis apelul declarat de către acuzatorul de stat, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre prin care, Naclada Ruslan a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(2) Cod penal, cu numirea unei pedepse de 8 luni închisoare.

În baza art. 85 alin.(1) Cod penal, la pedeapsa aplicată a fost cumulată parțial pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința Judecătorei Bălți din 16 august 2011, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă 2 ani și 2 luni închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a statuat că, prima instanță a verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, și veridicității lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului care se confirmă prin probele acumulate pe dosar, cercetate în instanța de fond și date citirii în ședința de judecată, acțiunile inculpatului fiind corect calificate de către instanța de fond, după indicii – *păstrarea substanțelor narcotice savârșită în proporții mari, fără scop de înstrăinare*, fapte ce pe deplin se încadrează în prevederile art. 217 alin.(2) Cod penal.

5.1 Totodată Colegiul penal a considerat, că prima instanță cu derogare de la prevederile art. 85 Cod penal, a stabilit pedeapsa definitivă inculpatului de 1 an și 6 luni închisoare.

Instanța de apel a reținut că, din materialele cauzei inculpatul Naclada Ruslan, a fost condamnat prin sentința Judecătorei Bălți din 16 august 2011, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(3)lit.c) Cod penal, la 2 ani închisoare, iar în baza art. 90 Cod penal, a fost condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani.

Potrivit art. 85 alin.(3) Cod penal, pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și **decît partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată.**

5.2 Astfel s-a constatat că, inculpatul a săvârșit fapta prejudiciabilă aflându-se în termenul de probă, iar partea neexecutată a pedepsei stabilite lui prin sentința anterioară este de 2 ani închisoare.

În așa mod, prima instanță a ignorat respectivele norme imperative la stabilirea pedepsei definitive.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs de către inculpat, în temeiul prevederilor art. 427 alin.(1) pct.11) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri de încetare a

procesului penal în conformitate cu prevederile art. 391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

Consideră că ambele hotărîri judecătorești sunt ilegale și sunt pasibile casării din următoarele considerente:

- nu a fost dovedit faptul, că anume dînsul a comis infracțiunea respectivă;
- în rezultatul cercetării judecătorești nu au fost lichidate toate dubiile privind săvîrșirea infracțiunii de către inculpat, care potrivit alin.(3) art. 8 Cod de procedură penală, urmau a fi interpretate în favoarea lui;
- în cauză sunt dovezi care indică la posibilitatea comiterii infracțiunii de către o altă persoană;
- un șir de probe urmau a fi respinse pe motivul inadmisibilității lor și că există circumstanțe care exclud sau condiționează începerea urmăririi penale și atragerea la răspunderea penală a lui Naclada Ruslan,
- instanța de apel urma să aprecieze critic declarațiile martorilor Stadniciuc I, care se află la evidență cu diagnoza alcoolism cronic de gr.II, anterior judecată pentru consumarea substanțelor narcotice și Bordian V, Guțu A, colaboratori de poliție, persoane cointeresate pe cauza dată.
- la baza sentinței a fost pus procesul-verbal de cercetare la fața locului din 19 noiembrie f.d. 11-20, care a fost întocmit cu încălcarea prevederilor art. art.12,118 alin.(2), 279 Cod de procedură penală,
- indică încălcarea termenului de către judecătorul de instrucție de examinare a demersului.
- inculpatul nu a fost asigurat cu translator în cadrul ședinței de judecată.

7. Judecînd recursul declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

Recurentul invocă ca temei de casare pct. 11) alin.(1), art. 427 - există o cauză de înlăturare a răspunderii penale.

Colegiul constată că argumentele respective nu își găsesc confirmare în speța dată.

Instanța de apel în conformitate cu art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală, judecă apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond.

Colegiul penal consideră că instanța de apel corect a constatat că, argumentul recurentului, precum că sunt dovezi care indică la posibilitatea comiterii infracțiunii de către o altă persoană, nu echivalează cu achitarea recurentului, deoarece sunt probe care dovedesc incontestabil vinovăția lui în comiterea infracțiunii imputate, poziția procedurală aleasă de inculpat fiind o metodă de apărare, fapt la care întemeiat și legal s-a referit prima instanță în sentința pronunțată.

Corect au fost respinse ca nefondate argumentele inculpatului, privind necesitatea aprecierii critice a declarațiilor martorilor I, Bordian V, Guțu A,

sub aspectul că aceștia ar fi persoane cointeresate în condamnarea lui, deoarece audierea martorilor respectivi nu contravine prevederilor art. art. 105 – 110, 370 Cod de procedură penală, fiind avertizați de răspundere penală atât în cadrul urmăririi penale, cât și în ședința de judecată sub jurământ, din aceleași motive au fost respinse și argumentele referitor la contestarea obiectivității declarațiilor martorului Stadniciuc I.

Totodată, Colegiul penal consideră că, argumentele, privind încălcarea prevederilor legale ale art. art. 12,118 alin.(2), 279 Cod de procedură penală, corect au fost respinse de către instanța de apel, deoarece prevederile legale la întocmirea procesului-verbal de cercetare la fața locului au fost respectate de către organul de urmărire penală fiind prezente: informația telefonică referitor la păstrarea în locuința lui R.Naclada a substanțelor narcotice (f.d. 10), ordonanța procurorului referitor la efectuarea cercetării la fața locului a locuinței nominalizate din 19.11.2011 (f.d.23), procesul-verbal de cercetare la fața locului din 19.11.2011 (f.d.1 1-20), demersul procurorului din 19.11.2011 adresat judecătorului de instrucție privind legalizarea respectivei acțiuni procesuale (f.d.21 -22) și încheierea judecătorului de instrucție din 21.11.2011 prin care cercetarea la fața locului a fost declarată legală (f.d.24).

La fel, asupra argumentului referitor la nerespectarea de către judecătorul de instrucție a termenelor de 24 de ore de examinare a demersului, instanța de apel corect a statuat, că respectivul termen procedural este stabilit ca termen de informare a instanței despre efectuarea acțiunii procesuale ce necesită autorizare pentru organul de urmărire penală și nu pentru instanță care examinează demersurile în conformitate cu prevederile art.305 Cod de procedură penală.

Nu poate servi drept temei de casare a hotărârilor nici argumentul referitor la faptul, că pe parcursul urmăririi penale învinuitului i-a fost încălcat dreptul la interpret.

După cum rezultă din materialele cauzei, din procesele verbale de audiere în calitate de bănuț și învinuit (f.d.79-80,85-86), din procesul - verbal de informare a învinuitului despre terminarea urmăririi penale și prezentare a materialelor spre cunoștință (f.d.137), respectivul în prezența apărătorului și confirmând prin propria semnătură a acceptat a face declarații în limba de stat. Mai mult ca atât, inculpatul în respectivele acte procesuale a făcut personal înscrisuri în limba de stat referitor la recunoașterea parțială, nerecunoașterea vinei și că la finisarea urmăririi penale cereri și demersuri nu are.

Colegiul remarcă, că în cererile de apel (f.d.187) și recurs (f.d.229) inculpatul a confirmat cunoașterea limbii de stat.

Din aceste considerente, instanța de recurs concluzionează că, atât la urmărirea penală, cât și la judecarea cauzei în instanțele de fond, nu a avut loc încălcarea prevederilor art.16 Cod de procedură penală, în privința inculpatului.

8. Nu există temeiuri de a pune la îndoială probele administrate la caz, care în ansamblu racordă între ele și pe deplin confirmă vinovăția recurentului de săvârșirea infracțiunii imputate, respectiv art. 391 Cod de procedură penală nu poate fi aplicat în privința inculpatului.

Prin prisma celor expuse, Colegiul penal lărgit conchide că recursul ordinar declarat de inculpat are un caracter declarativ, problemele de drept invocate nu se conțin în materialele dosarului, iar hotărârile judecătorești sunt legale și întemeiate, ceea ce impune soluția respingerii recursului, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârilor atacate.

9. Potrivit art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către inculpatul **Naclada Ruslan Vasili** împotriva sentinței Judecătoriei Fălești din 11 iulie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 noiembrie 2012, în cauza penală **Naclada Ruslan Vasili**, cu menținerea hotărârilor atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată public la 11 iunie 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Elena Covalenco

Ghenadie Nicolaev

Iurie Diaconu

Vladimir Timofti

Copia corespunde originalului

Judecător:

Petru Ursache.

